

РЕШЕНИЕ

№ 29675

гр. София, 24.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2987** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Д. Н. С., с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу ЗППАМ № 26-4332-000878/24.02.2026г. по чл.171, т.1,б.“з) гг))“ от ЗДвП, издадена от П. Х. П.,пол.орган в отдел“ПП“ при СДВР, с която му е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.

В жалбата е посочено, че към датата на издаване на оспорената заповед вече е имало валидна застраховка гражданска отговорност, поради което се моли заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира за разходи.

Ответникът - П. Х. П.,пол.орган в отдел“ПП“ при СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.02.2026 г., около 20,13 часа, жалбоподателят управлява личния си автомобил „М.“ рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. На влизане в площад „Руски паметник“ лицето е участник в ПТП. При извършената полицейска проверка е установено, че автомобилът, управляван от жалбоподателя е с прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП от 06.01.2026 г.

Съставен е АУАН бл. № 189069/23.02.2026 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 26-4332-000878/24.02.2026г. по чл.171, т.1,б.“з) гг))“ от ЗДвП от П.

Х. П.,пол.орган в отдел“ПП“ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.

От страните в производството не са ангажирани допълнителни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 24.02.2026 г. Жалбата е депозирана чрез СДВР-ОПП до АССГ на 24.02.2026 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Приложена е и Заповед № 513з-12086/ 14.10.2025 г. на директора на СДВР /лист 16 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. /лит 17-18 от делото/ на Министъра на вътрешните работи, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 1, буква з) ЗДвП (нова – ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.), за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач, извън случаите по букви а)–ж), който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: гг) 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.

В чл. 175, ал. 3 ЗДвП (изм. ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) е предвидено да се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В случая е установено, че жалбоподателят е управлявал МПС със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП поради липса на сключена застраховка „гражданска отговорност“.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни

превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че при сключване на застраховката причината за прекратяването се отстранява и регистрацията подлежи на служебно възстановяване по административен ред. В случая към момента на издаване на оспорената заповед – 24.02.2026 г., е установено нарушение, липса на валидна застраховка „гражданска отговорност“ вече е било отстранено, поради което са отпаднали основанията за издаване на процесната заповед.

Налагането на ПАМ по чл. 171, т. 1, буква з)гг) ЗДвП следва да бъде направено след безспорно установяване, че е налице извършено нарушение. С АУАН действително е констатирано такова по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, но непосредствено след съставянето на АУАН на 24.02.2026 г. е била сключена валидна застраховка „гражданска отговорност“, поради което към датата на издаване на процесната ПАМ вече не са били налице основанията за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, буква з)гг) ЗДвП.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК намира, че същата е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Н. С. ЗППАМ № 26-4332-000878/24.02.2026г. по чл. 171, т. 1, б. „з) гг)“ от ЗДвП, издадена от П. Х. П., пол. орган в отдел „ПП“ при СДВР, с която му е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: